ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμὴ Φύλλου
5 λεπτὰ 5

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 15 Μαΐου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Οἰκονόμου ἀριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 38

Βουβη Νικη

Τοῦ σκουριασμένου θώρακα ἔν' ὀδόντια οἱ Κενταῦροι
Καὶ πέφτουν λέπια ἀπ' τὰ κορμιὰ τῶν Λαπιθῶν στὸ [δρόμο,
Πιθίσαν τὴν ἀσπίδα μου στὶ ἡραίστειο κάτου οἱ Χάδροι
Καὶ χτύπησε τὸ ἀδρὶ σφυρὶ τὸ νέο μυθικὸ καὶ τρόμο.

Στὸ μαῦρο κρανος μου ὁ χρυσὸς ἀητὸς ξυπνάει νὰ χύσῃ
φωτιές, τὰ νύχια μπήγοντας, μὲ ἀστραφτερὲς φτε- [ροῦγες
Κι' ὀρτὸ τῶν καβαλλάρηδων ξοπίσω τὸ μελίσσι
Κάθε ἐσκημὲς μὲ τὴς λευκὲς ρομφαῖες στ' ἀγέρι [ροῦγες.

Μγάντων ἀσπρα σκέλεθρα καὶ ἀλόγων ἐπλωμένα
Μὲς τὴν κοιλάδα ὁ χαλασμὸς περνῶντας ἔχει ἀφήκει
Καὶ ὀρτὰ τὰ ὀλάδειανα κορμὶ στὸ φῶς ἀναστημένα
Τοῦ φεγγαριοῦ καλπάζουνε βουβὰ κατὰ τὴ νίκη.

Στοὺς κρύους ἀχοὺς π ῦ ὁ θάνατος χορεύς ζητάει [νὰ σύρῃ
Τὴ σάλπιγγά μου σκίζοντας κοιμίζω τὴ λεγεῶνα
Καὶ ξαγρυπνάω, βιγγλίζοντας ὀρτὸς στὸ κοιμητῆρι
Τὸν ὕπνο τὸν ἀσάλευτο τοῦ πεθαμένου αἰῶνα.

Τοῦ νικητῆ τὸ ἀρμάγιστο κρανίο σὰν προσωπίδα
Ὁποῦ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνια φορεῖ τοῦ χρόνου βάνω
στὸ πρόσωπό μου καὶ ψηλὰ κρατῶντας τὴν ἀσπίδα
Σαλπίζω για τὸ χάραμμα καὶ ὀπὸ ἔτι μπαίνω ἀπάνω.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

ΤΙ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟ

Ἀπὸ τὴν συζήτησι ποῦ γίνεται στὸν τύπο καὶ στὴν Βουλὴ γιὰ τῆς σταφίδας τὸ μονοπώλιο, συζήτησι κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ὄχι καὶ τόσο καλῆς πίστεως, ἕνα συμπέρασμα βγαίνει, γιὰ ἐκεῖνον τουλάχιστον ποῦ δὲν ἔχει οὔτε σταφίδα νὰ πουλήσῃ, οὔτε πρόκειται σταφίδα νὰ γοράσῃ. Καὶ τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ὅπως ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ ἔχουν συμφέρον νὰ ψηφισθῇ ἡ σύμβασις—κι' αὐτοὶ εἶνε οἱ καλλιεργηταί, οἱ σημερινοὶ ραγιάδες τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν τοκογλύφων—ἔτσι ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ποὺ ἔχουν συμφέρον νὰ μὴ περάσῃ ἡ σύμβασις, νὰ μὴ γίνῃ τὸ μονοπώλιο, γιὰ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ γδύνουν τοὺς καλλιεργητὰς καὶ νὰ πλουτίζουν ἀπὸ τὴν ἀχρειεστέραν ἐκμετάλλευσι τῆς Δυστυχίας καὶ τῆς Ἀνάγκης.

Στοὺς τελευταίους ἠμποροῦν νὰ προστεθοῦν καὶ ὅσοι πατέρες τοῦ Ἔθνους δὲν θὰ ἔβλεπαν μὲ καλὸ μάτι ὄχι μόνον τὴν σταφίδα νὰ σώσουμε ἀλλ' οὔτε τὴν Μακεδονίαν νὰ πάρουμε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας—ἐκ πεποιθήσεως πάντοτε—δὲν ἀσπάζονται καὶ δὲν ἀκολουθοῦν τὰς πολιτικὰς ἀρχάς.

Αὐτὴ 'νε ἡ οὐσία τοῦ ζητήματος. Τ' ἄλλα, λεπτομέρειες ποῦ δὲν ἔχουν καμμιὰ σημασία. Φωνὲς καὶ λογοκοπήματα, χωρὶς οὐσία. Καυγάδες γιὰ τὸ πάπλωμα—ἄγουν γιὰ τὸ ἀτομικὸ συμφέρον—πάντοτε.

Ἂς δοῦμε τώρα καὶ τὸ ἄλλο. Ἡ σύμβασις μὲ τὰ σαράντα τόσα ἄρθρα της, κατὰ μέρος. Τὴν ἐξετάζουν, τὴν σχολιάζουν, τὴν ξεζουμιάζουν τόσο τὶς ἡμέρες αὐτὲς, ὥστε ἀηδιάζει πειὰ κανεὶς ὄχι μόνον νὰ τὴν μελετήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν συλλογισθῇ ἀκόμη, ὅπως τὴν κατάντησαν.

Σ' ἕνα μόνον 'μπορεῖ νὰ σταματήσῃ γιὰ λίγο κανείς. Σ' ἕνα ἐπιχείρημα ἀδιάσειστο τὸ ὁποῖον φέρουν οἱ ἀντιμονοπωλιακοί, καὶ τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἂν φαίνεται κατὰ τῆς συμβάσεως, εἶνε κατ' οὐσίαν ὑπὲρ αὐτῆς. Λέγουν οἱ ἀντιμονοπωλιακοί:

— Καλά! Μᾶς πληρώνει σήμερα τὸ Συνδικᾶτο ἀκριβώτερα τὴν σταφίδα καὶ μᾶς τὴν πληρώνει ἀμέσως μόλις τὴν σηκώσουμε ἀπὸ τ' ἁλώνια καὶ τὴν πᾶμε στὶς ἀποθῆκες του. Μὰ ἂν τὸ Συνδικᾶτο κατορθώσῃ αὔριο νὰ διαδώσῃ σ' ὅλον τὸν κόσμο τὴν σταφίδα καὶ τὴν πουλάῃ στὸ τριπλάσιο ἢ καὶ στὸ δεκαπλάσιο ἀπὸ ὅ,τι τὴν ἀγοράζει, δὲν θᾶνε φοβερὸ νὰ βλέπουμε νὰ πουλιέται πεντακόσες καὶ χίλιες δραχμὲς τὸ πρᾶμμα τὸ ὁποῖον ἐμεῖς ἀναγκαστικῶς θὰ πουλᾶμε μόνον ἑκατὸ ἢ διακόσιες δραχμές;

Περὶ αὐτοῦ ἴσα ἴσα πρόκειται. Τὸ Συνδικᾶτο τῶν κεφαλαιούχων, γιὰ νὰ κερδίσῃ περισσότερα χρήματα, θἀναγκασθῇ νὰ φεκλαμάρῃ τὴν σταφίδα—καὶ τὴν τέχνη αὐτὴ τὴν ξέρουν πολὺ καλὰ οἱ Ἐγγλέζοι καὶ τὴν ἀγνοοῦμε 'μεῖς—νὰ τὴν ἐπιβάλῃ σ' ὅλον τὸν κόσμο, νὰ τὴν καταστήσῃ πρᾶγμα τῆς πρώτης ἀνάγκης. Θὰ κάνῃ δηλ. ἐκεῖνο ποῦ δὲν ἐκάναμε τόσα χρόνια ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι ὅταν κάποτε ἐσκεφθήκαμε πῶς ἔπρεπε νὰ στείλουμε δείγματα σὲ διάφορα μέρη γιὰ νὰ μπάσουμε σ' αὐτὰ τὴν σταφίδα μας, τὰ δείγματα τὰ 'στείλαμε νοθευμένα, ἀνάκατα μὲ ἄμμο καὶ μὲ χίλιες ἄλλες δυὸ βρῶμες καὶ ἀκαθαρσίες, γιὰ νὰ γελάσουμε τοὺς κουτοευρωπαίους καὶ νὰ κερδίσουμε περισσότερα.

Τὸ μονοπώλιον δὲν θὰ ἐργασθῇ ἔτσι, Ρωμαίικα. Θὰ ἐργασθῇ μὲ ἄλλον τρόπον, ἐμπορικώτερον κ' εὐρωπαϊκώτερον. Κι' ὅταν περάσουν τὰ εἴκοσι χρόνια τῆς συμβάσεως καὶ ἡ σταφίδα μας θἄχῃ πάρει τὴν θέσι της στὴν παγκόσμιο ἀγορὰ, θὰ ἠμποροῦμε ἢ νὰ τὴν κρατήσουμε πειὰ γιὰ νὰ τὴν ἐμπορευόμαστε οἱ ἴδιοι, ἢ νὰ τὴν ξαναδώσουμε στοὺς ξένους, ἀλλὰ μὲ μεγαλήτερη τότε τιμή, τὴν ὁποίαν ἴσως καὶ νὰ μᾶς παρακαλέσουμε γιὰ νὰ τὴ δεχθοῦμε.

Αὐτὸ εἶνε τὸ κέρδος, τὸ μεγάλο καὶ τὸ θετικώτερο κέρδος, ποῦ θἄχουμε ἀπὸ τὸ μονοπώλιον. Θαρρεῖτε πῶς δὲν πρέπει νὰ βάλουμε γιὰ εἴκοσι χρόνια ἀπάνω στὸν σβέρκο μας ξένους δασκάλους νὰ μᾶς μάθουν τὸν τρόπο νὰ κερδίζουμε;

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Το Τραγουδι Του Οδοιπορου

(Γκαῖτε)

Ἀπάνω ἀπ' τὶς βουνοκορφὲς γαλήνη περισσή,
Καὶ μόλις στὶς δενδροκορφὲς μιὰν ἀναπνοιὰ τῆς [πλάσης,
Μέσα στὸ δάσος τὰ πουλιὰ σωπαίνουνε, καὶ σὺ
Περίμενε, καὶ γρήγορα σὲ λίγο θὰ περάσῃς.

Μετάφρ· Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤΟΝ „ΝΟΥΜΑ"

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΚΑΙ ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

"Τ' ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΑΣ"

Ἀπὸ ποῦ ἔχουν ἀντλήσει—καὶ λωποδυτήσει—οἱ περισσότεροι σύγχρονοι συγγραφεῖς μας τὴν σοφία του..

Ὅλοι — **Ποιηταὶ, Δραματικοὶ Συγγραφεῖς, Κωμωδιογράφοι, Κριτικοὶ, Χρονογράφοι** —θὰ ξεγυμνωθοῦν καὶ θὰ βγάλουν ἀπὸ πάνω τους τὰ ξένα ροῦχα μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς παρουσιάζονται καὶ ποζάρουν.

Ὅλ' οἱ σοφοί μας θἀρχίσουν νὰ ξεγυμνώνονται ἕνας ἕνας μὲ τὴν ἀράδα του

Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ στὸν «Νουμᾶ»